

URZĄD PATENTOWY

A61g 7/00

Urząd Patentowy
Republiki Polskiej

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 33342

Kl. 30 e, 5

Władysław Palczewski
(Luboń, Polska)

Łóżko obrotowe dla ciężko chorych

Zgłoszono 14 marca 1947 r.

Udzielono 16 września 1947 r.

Łóżko obrotowe dla ciężko chorych i operowanych jest przystosowane do zmiany położenia chorego przez obrót dookoła swej osi podłużnej względnie poprzecznej, bez potrzeby poruszania i niepokojenia chorego.

Dzięki zmianie pozycji chorego, w której może pozostawać dowolnie długo, zapobiega się jednostronnym przekrwieniom (powodującym odleżyny, zapalenia płuc itd.) oraz znacznie ułatwia się wykonywanie najrozmaitszych czynności i zabiegów, jak np. masaży pleców, zastrzyków, przewijania, odprowadzania wydzielin, naciągania kończyn itd.

Prócz tego łóżko obrotowe może służyć do umiejscowienia w dowolnym położeniu niespokojnych chorych, a co zatem idzie

może być stosowane jako humanitarny środek do obezwładniania umysłowo chorych zamiast kaftana bezpieczeństwa.

Łóżko według wynalazku niniejszego umożliwia wykonywanie wszelkich obrotów jego łoża wraz z chorym, dzięki ruchomemu zawieszeniu łoża na czopach obrotowych lub ustawieniu go na krążkach.

Na rysunku przedstawiono łóżko według wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia schematycznie łóżko obrotowe, dające się obracać dookoła swej osi podłużnej, fig. 2 — schematycznie odmianę łóżka dającego się obracać dookoła swej osi poprzecznej, fig. 3 — schematycznie inną odmianę łóżka, dającego się obracać dookoła swej osi poprzecznej i podłużnej, fig. 4 — właściwe łożo w trzech rzutach zaopatrzone w po-

duszki i pasy, zapobiegające wypadnięciu chorego, fig. 5 — w dwóch rzutach konstrukcję zawieszenia obrotowego, czyli czopa w łożysku ze śrubą zaciskową (hamulcem) oraz fig. 6 — sprzączkę pasa zabezpieczającego, zapiętą sprężynową zasuwką.

Łóżko obrotowe według fig. 1 jest wykonane z dwóch części: łoża właściwego *l*, w postaci ramy *r*, osadzonej obrotowo dwoma czopami *a* w łożyskach *b*, i pionowych czołowych podpórek łożka. Wszystko jest wykonane z metalowych rur.

Odmiana łożka, przedstawiona na fig. 2, jest również wykonana z rur metalowych i składa się z właściwego łoża *l*, przymocowanego sztywno do dwóch pierścieni kołowych (biegunów) *p*, połączonych czterema poprzeczkami, i z podstawy nośnej, zaopatrzonej w dwie pary wałków *d*, umieszczonych na wspólnym dla każdej pary pręcie, osadzonym obrotowo w łożysku *e*.

Na fig. 3 przedstawiono inną odmianę łożka, dającego się obracać dookoła podłużnej i poprzecznej osi.

Jak wskazuje fig. 4, właściwe łoże posiada kształt prostokątnej ramy *r*, wykonanej z rur metalowych, wspólnej dla wszystkich odmian, do której czołowych boków są przymocowane dwa czopy *a*. Wzdłuż podłużnych krawędzi ramy, umocowane są zawiasami w miejscu *n* podłużne blaszane boki *f*, których brzegi *s*, *f* są zawinięte na bolcu *i*, jak pokazano na fig. 6. Łóżko jest zaopatrzone w szereg poduszek materacowych *g*, różnego kształtu i wielkości. Ponadto posiada pasy poprzeczne *h* z mocnej taśmy konopnej, zaopatrzone w metalowe końcówki *m* (fig. 6). Pasy te są wzajemnie luźno połączone krótkimi taśmowymi podłużnymi ściągaczami *h'*, dającymi się przesuwac w dowolnym kierunku oraz zdejmować.

Przedstawione na fig. 5 łożysko *b* jest jednolite i posiada od góry przecięcie wzdłuż osi podłużnej.

Dźwignia *c* jest zakończona gwintem, osadzonym w nagwintowanym otworze przeciętej połowy łożyska. Łożysko *b* przymocowane jest na stałe do czołowych podpórek nośnych łożka względnie do poprzeczek łączących obydwie bieguny kołowe *p*.

Zasuwka do zapinania pasów (fig. 6) posiada postać luźnego mosiężnego bolca *i*, osadzonego w zwiniętej tulejce blaszanego paska *f*, *s* i znajdującego się pod działaniem sprężynki *q*, sprzączka zaś *m* służy do zapinania pasa. Jest ona wykonana z metalu i posiada jeden otwór podłużny do przewlekania pasa *h*, a drugi okrągły — do bolca *i*.

Chorego układa się na łożu *l* (fig. 4) na warstwie materaców *g*, podtrzymywanych za pomocą pasów *h*, *h'*. Opuszczone boki blaszane *f* podnosi się, okłada chorego w koło poduszkami materacowymi *g* i umocowuje się pasy *h*, *h'*, za pomocą zapinek *m* i bolca *i* (fig. 6). Na czoło chorego zakłada się pas *k*, zaopatrzony w małą poduszkę. Pacjent jest całkowicie unieruchomiony i w czasie obrotu łożka zabezpieczony przed wypadnięciem. Chcąc wykonać obrót chorego na wznak na łożku według fig. 1, zwalnia się hamulce, odkręcając śruby zaciskowe *c*, i całe łoże obraca się na czopach o kąt 180°. Chory tedy leży na brzuchu, twarzą do podłogi. Następnie zakręca się mocno obie śruby zaciskowe *c*. Po zamocowaniu łoża odpina się zapinki *m*, zdejmuje się pasy, warstwę materaca i opuszcza się blaszane boki. Pacjent, odwrócony plecami do góry, jest gotowy do wykonywania zabiegów.

Na łożku obrotowym według fig. 2 chorego umiejscawia się, jak wyżej, lecz sam obrót wykonuje się przez zwolnienie obydwóch hamulców *c* łożyska *b* i toczenie na wałkach *d* obydwóch biegunów kołowych *p* wraz z łożem *l*. W ten sposób łoże zostaje pochylone np. ku przodowi, osiąga pozycję pionową i, obracane dalej, dochodzi do pozycji poziomej. Głowa chorego zatoczyła łuk o kąt 180° i znalazła się

twarzą ku podłodze. Osiągnięto ten sam wynik co wyżej, lecz w inny sposób. W celu umiejscowienia pacjenta w żądanej pozycji, zaciska się hamulce przez dokręcenie dźwigni *c*.

Z uniwersalnym łóżkiem przedstawionym na fig. 3 postępuje się w analogiczny sposób, stosując w razie potrzeby obrót go dookoła podłużnej lub poprzecznej osi.

Obręcze *p*, złączone szprychami tworzą podstawy walca. Jeśli kontury jego opnie się w koło delikatną zasłoną, będzie ona chroniła chorego przed zewnętrznymi wrażeniami, kontaktem z otoczeniem i dokuczliwą plagą much.

Zasłona, niepokazana na rysunku, składa się z kilku części, dających się w razie potrzeby łatwo rozsuwać. Stosując zasłony o różnych kolorach, oddziaływa się w pewnym stopniu korzystnie na samopoczucie chorego.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Łóżko obrotowe dla ciężko chorych, znamienne tym, że składa się z łoża (*l*), zawieszonego na dwóch czopach (*a*) w łożyskach (*b*), zaopatrzonych w hamulce zaciskowe (*c*), oraz z dwóch bocznych podpórek, do których są przymocowane łożyska (*b*), przy czym to łóżko umożliwia obrót łoża wraz z chorym dookoła jego osi

podłużnej i unieruchomienie go w dowolnej pozycji obrotu.

2. Odmiana łóżka według zastrz. 1, znamienne tym, że łoże (*l*) jest sztywno połączone z parą usztywnionych obręczy (biegunów *p*), osadzonych na czterech lub większej liczbie wałków (*d*) podpartych w łożyskach (*e*), zaopatrzonych w hamulce (*c*), przy czym łoże (*l*) jest osadzone tak, iż daje się obracać dookoła swej osi poprzecznej o dowolny kąt i unieruchamiać w żądanej pozycji obrotu.

3. Odmiana łóżka według zastrz. 2, znamienne tym, że łoże (*l*) jest osadzone obrotowo na obręczach (*p*) za pomocą łożysk (*b*) i daje się obracać wraz z chorym dookoła swej osi podłużnej i poprzecznej.

4. Łóżko według zastrz. 1—3, znamienne tym, że łoże (*l*) posiada zamiast siatki dwie warstwy o różnym kształcie, grubości i wielkości poduszek materacowych (*g*) (włosianych, sprężynowych lub pneumatycznych), przymocowanych od góry i dołu za pomocą pasów (*h*), zaopatrzonych w końcówki metalowe (*m*), umieszczone w tulejkowych wycięciach zagiętych blaszanych boków (*f*).

5. Łóżko według zastrz. 1—4, znamienne tym, że posiada szczelnie opinające go zasłony.

Władysław Palczewski

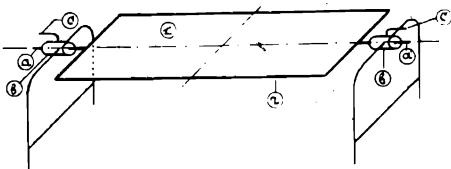

Fig. 1.

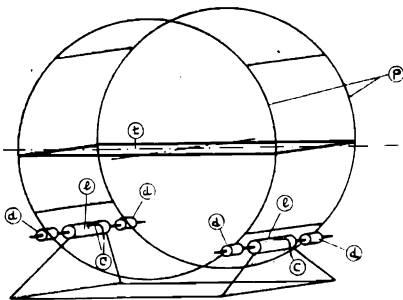

Fig. 2.

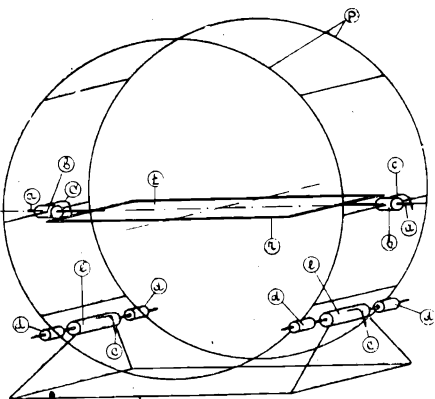

Fig. 3.

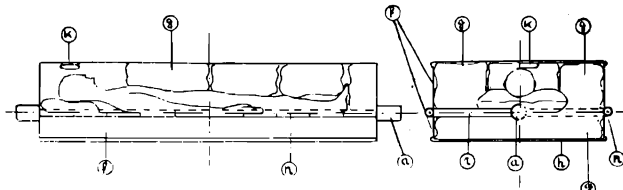

Fig. 4.

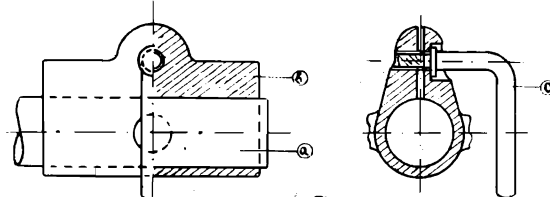
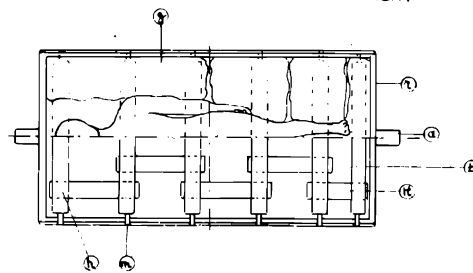

Fig. 5.

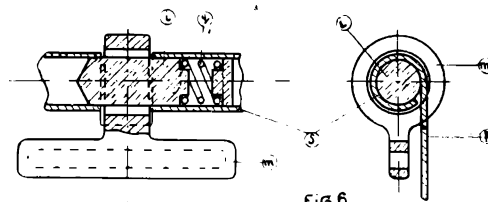

Fig. 6.